

25th August 1955] [Sri M. S. Selvarajan]

“ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் சம்பள நிலையில் அரசாங்கம் அக்கரை செலுத்தி Higher grade, Secondary grade ஆசிரியர்களின் அடிப்படை சம்பளத்தை 10 ரூபாயிலிருந்து 15 ரூபாய் வரை உயர்த்த திட்டமிட்டிருப்பதை, இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட நகலிலிருந்து பார்க்கிறோம். ஆனால் அதே சமயத்தில் இந்த சம்பள உயர்வை ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்திற்குள் இரண்டு இரண்டு ரூபாய் கூடுதலாக கொடுத்தால்போதும் என்று அரசாங்கம் அபிப்பிராயப்படுகிறது. இதையும் திட்டநகலிலிருந்து நாம் காண்கிறோம். எனது அபிப்பிராயம் ஐந்து வருஷங்களில் கொடுக்க உத்தேசித்திருக்கிற உயர்வை மொத்தமாக அல்லது இரண்டு தவணைகளில் கொடுத்து உயர்த்தலாம் என்பதுதான்.

“தாலுக்காதோறும் இருக்கக்கூடிய தலைமை ஆஸ்பத்திரிகளை அரசாங்கத்தின் கைக்கு மாற்றி நல்ல நிலையில் இயங்கச்செய்ய அரசாங்கம் திட்டத்தில் வகை செய்திருக்கிறது என்பது நல்ல செய்தியாகும். இன்னும் கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய Rural Dispensaries-ஐ அரசாங்கம் எவ்வளவு சீக்கிரம் தன்னுடைய கைக்கு மாற்றமுடியுமோ அவ்வளவுக்கு கிராம மக்களுக்கு நன்மை செய்யமுடியும். பல இடங்களில், கிராம ஆஸ்பத்திரிகளை சர்க்கார் ஏற்று நடத்த உதவித் தொகை கொடுக்க கிராம மக்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த நிலைமையில் அவர்களுடைய கஷ்டத்தைப் போக்க அரசாங்கம் நல்ல நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுவது மிகவும் அவசியம்.

“கிராமாந்தரங்களில் டாக்டர்களின் சேவையை பரப்ப எண்ணி, புதிதாக பாஸ் செய்து வரும் Recruit-களை கிராமாந்திரத்தில் சேவை செய்ய அனுப்பலாம் என்று அரசாங்கம் அபிப்பிராயம் வைத்திருப்பதாக நினைக்கிறேன். இந்த யோசனை எந்த அளவுக்கு வெற்றிகரமாக நடக்கும் என்பதை நன்கு ஆராய வேண்டும். அனுபவ இளமை படைத்த இந்த டாக்டர்கள் கிராமாந்திரத்தில் போய், அந்த பகுதியை கிராம ஆஸ்பத்திரியை தாங்கள் பயிற்சி ஸ்தலமாக ஆக்கிக் கொண்டால், இன்றைய தினம் இருக்கக்கூடிய நிலைமையை விட இன்னும் சீரான நிலைமை தான் ஏற்படும். ஆகவே, பயிற்சி யுள்ள அனுபவமுதிர்ந்த டாக்டர்கள், நகர பகுதிகளிலிருந்து கிராமங்களில் குடியேறி சேவை செய்ய வேண்டிய அளவிற்கு சம்பள நிலைமையை கவாச்சிகரமாக மாற்றி, நல்ல டாக்டர்கள் அங்கு வந்து சேவை செய்ய அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

“கிராம பகுதிகளுக்கு எவ்வளவுக்கெவ்வளவு வசதி செய்கிறோமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு கிராமப் பகுதி கவர்ச்சியடைந்து, நகர பகுதியிலுள்ள மக்கள் கிராமங்களில் குடியேறவும் வேலையில்லா தண்டாட்டம் போன்ற கொடுமைகள் குறையவும் வழியேற்படும்.”

DEPUTY SPEAKER :—“The House will now rise for lunch and meet again at 3 p.m.”

The House then adjourned.

(After lunch—3 p.m.)

VI.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS CITY TENANTS' PROTECTION (AMENDMENT) BILL, 1955
(L.A. BILL NO. 15 OF 1955).

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“Mr. Deputy Speaker, Sir, I had already presented the Report^a of the Select Committee on the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1955, and now move—

‘That the Bill, as amended by the Select Committee, be taken into consideration at once.’

^a Printed as Appendix V on pages 778-784 infra.

[Sri M. A. Manickavelu] [25th August 1955]

“ Sir, one or two important changes were made by the Select Committee. The first change is that this should apply not only to municipal towns but to the adjoining villages within a distance of five miles from the outer limits of the municipality. Another change is this. The Act as it is applies only to tenancies in the City created before the year 1922. It is now modified that this Bill will apply also to tenancies created after that Act came into force.”

DEPUTY SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Madras City Tenants’ Protection (Amendment) Bill, 1955, as amended by the Select Committee, be taken into consideration at once.’ ”

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I welcome the measure so far as it goes because it is intended to give protection to certain tenants. But I am sorry that it is restricted in its scope and application at present. I find that the hon. Member Sri K. Venkataswami Naidu has made some attempt to see that this Bill is extended to all the municipalities. But the answer given by my esteemed Friend the Revenue Minister seems to be very wonderful. It is stated, ‘ The Chairman said that all municipalities will be covered by the Bill and it was better to confine the Bill to the cities alone as the very name of the Bill implied ’. We have no objection to change the name of the Bill at any stage and see that it is made applicable to all municipalities immediately the Bill comes into force. I say that it must come into force immediately in all the municipalities for the reasons that I shall presently state. If it is not made applicable to all the municipalities, the Bill will not serve the purpose for which it is intended. Already the Ordinance has been issued and every landlord is expecting that this Bill will one day or other be extended to all the municipalities and so many speculative transactions are taking place. It is better to avoid this period of uncertainty and suspense and to see that this Bill is introduced in all the municipalities. I am unable to understand the objections of the Government to give immediate effect to it in all the municipalities. This is a Bill intended for the protection of tenants occupying vacant sites. There is already a Bill to protect tenants occupying buildings. There is another Bill which was passed into an Act yesterday protecting the tenants cultivating lands. When there is protection for all sorts of tenants, why not tenants occupying vacant sites be protected? By decontrolling or not controlling the vacant sites within the municipal areas where buildings are controlled, the owning of vacant sites is made more profitable than owning of buildings. This is putting a premium on keeping vacant sites and seeing that the building programme is not carried out. People will think that it is better and is paying very high to invest on vacant sites than on buildings. If it is a building, the rent is controlled; the tenant cannot be evicted at will. But in respect of a vacant site, the landlord can exact any amount of rent and the tenant could be evicted at will. Therefore, I submit

25th August 1955] [Sri E. L. Raghava Mudaliar]

that it may be introduced immediately. I do not understand what interest is affected by the introduction of this Bill in all the municipalities immediately. Who is the party affected thereby? The landlord is assured of his fair rent. He is assured of possession if the tenant commits anything wrong. The tenant is made to pay the rent regularly. Therefore, if any interest is affected, it must be the greedy and grabbing landlord. I do not think that the Government are out to protect such anti-social elements. Therefore, I submit that the Bill be extended immediately to all the areas to which it is intended to apply at a later date. By the time the Government collect information or statistics and think of applying this Bill to the areas to which it is intended to apply and by the time the climate which the Revenue Minister expects is created for the introduction of this Bill in those areas, I am sure that false and fictitious documents will be created and false evidence fabricated to show that the real tenant occupying the land has no right over it. The tenancy document will be created in the name of some obliging money-lenders and the tenant occupying the vacant sites at the time of introduction of the Bill will not get any benefit and he will not have any document to show that he has a right over the land. Therefore, I submit that the Revenue Minister may be pleased to amend the Bill suitably."

* SRI K. VINAYAKAM :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, this Madras City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1955, is one of the best pieces of legislation which the present Cabinet has undertaken. Generally speaking, I am very reserved and miserly in paying any encomiums to the Government, but on this occasion my joy knows no bounds in extending my congratulations to the present Cabinet on bringing in a legislation of this good kind. I was of the opinion that the Government would wait for a crisis to be created and only when a proper environment is created they would come forward with a Bill so as to alleviate the difficulties felt by the people. In this Bill we find a very healthy change. In the Select Committee the Minister in charge of this Bill was kind enough to concede a request made by the representatives of the City. Sir, the original Bill was passed in 1922 safeguarding the interests of tenancies that have been entered into in the City of Madras before 1922. The City was a limited one in those days. In the limited City, there were very spacious open spaces. But tenancies in those days were very limited in number. It took such a long time for the Madras Government to wake up and bring forward a Bill to safeguard the interests of the tenants in the City of Madras only in the year 1955. You may be aware that the limits of the City of Madras were extended in 1946 and large tracts of waste lands fit enough for habitation were brought under the jurisdiction of the Madras Corporation. I may add here that places like Aynavaram, Sembiam, Kodambakkam, Saidapet, Guindy and Adyar were brought under the jurisdiction of the City of Madras with their vast tracts of open space. As a result of this, tenants who could not afford to construct their own houses on their own lands have taken lands from landlords under lease

[Sri K. Vinayakam] [25th August 1955]

agreements and have constructed their houses with the fortune that they could manage. It is the ambition of any human-being to own a house of his own before he dies. In a place like the City of Madras, it is difficult to purchase house-sites at exorbitant rates. The vast lands which are owned by land-owners or by temple authorities are however to be leased out to tenants who may construct houses of their own. For instance, in Kodambakkam, there are many devasthanams which possess vast stretches of waste lands which could not be profitably made use of by them. With the advent of the 'Hollywood' of Madras in Kodambakkam, that is, with the establishment of new cinema studios there and with the establishment of many industrial concerns in Kodambakkam, the vast open waste lands belonging to devasthanams like the Vada Palani Andavar temple, Vengeeswarar temple and such other temples have been leased out to small tenants who have taken them and constructed houses of their own. Generally, landlords are greedy enough and even temple authorities are no exception to such kind of greedy feelings. In the beginning, when they entered into a contract with the tenants, they tempted the tenants with cheap rent, say, one rupee per ground per month. But after the tenant has spent his fortune and constructed a house of his own on the land, the owners of the land change the terms of tenancy and they begin to extract more rent gradually. As a result of this, the tenant is either tempted to leave the constructed house to the care of the landlord or forced to pay higher rent. Thus, the whole position was precarious till now when this Bill has been brought forward before the House. This was the reason which prompted me to be a member of the Select Committee. I argued this point in the Committee and the Hon. Minister in charge of this Bill was kind enough to see the force of my argument and agree to extend the operation of this Act to the day when it would be passed. This will safeguard the interests of the tenants in the City of Madras. This is a most welcome feature of the Bill and I commend it to the acceptance of the House. (Interruption.) Of course, there are other hon. Members who will strengthen my argument and also refer to the tenants in other municipal towns. I was more concerned with the City of Madras. That does not mean that I am wanting in supporting the claims of the tenants in other municipalities. For instance, in the Chingleput municipality, there are many tenants and their interests have also got to be safeguarded. I expect the other hon. Members to refer to them and strengthen my argument. With these few words, I welcome this measure and hope that it will be passed without much discussion provided the Government comes forward to extend it to the municipalities also."

* SRI M. NARAYANA KURUP:—"Mr. Deputy Speaker, I agree with the previous speakers that protection under the Act must be given to as large a number of people as possible. It was suggested that if the Government so desire, the title of the Bill need not stand in the way, because our Rule 104 says that we can change the title if the Select Committee makes any changes. That

25th August 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

is only by the way. The only thing I wish to point out is this. It is said in the Bill that it will extend to specified villages lying within a distance of five miles from the limits of the respective municipal towns. But, it is also said that notice has to be given to the Commissioner or the Executive Officer. This provision, I submit, may require slight change. The provision relating to giving notice to Executive Officers may not practically be applicable to all areas within the five miles radius. Because, I know that in many cases, there will not be any Executive Officer. Therefore it is I say that this provision requires change through a suitable amendment."

SRI M. PALANIYANDI :—“உதவி சபாநாயகர் அவர்களே இந்த Madras City Tenants' Protection Act-ஐ நான் வரவேற்று பேசங்காலத்தில் இது மாதிரி சட்டம் வரவேண்டுமென்று திருச்சிராப்பள்ளி நகரத்தில் உள்ள பல வீடு அற்றவர்கள், பல ஆண்டு களாக தனிப்பட்டோரது மனைகளில் இருந்து கொண்டு இருக்கும்பொழுது அவர்களை வெளியேற்றச் சொன்னபோது விரும்பிக்கொண்டிருந்தார்கள். இந்த வெளியேற்றத்தை உடனடியாக அரசாங்கம் ஒரு ஆர்டினன்ஸ் மூலம் நிறுத்திவைத்து பிறகு இந்த சட்டத்தை கொண்டுவருவது வர வேற்கத் தக்கது. இந்த சட்டத்தை முனிசிபாலிட்டிகளுடன் மட்டும் அல்லாமல் பல மேஜர் பஞ்சாயத்துகளுக்கும் கூட விஸ்தரிக்கவேண்டும். சில மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களில் உள்ள கோயில் நிலங்கள் தனிப்பட்டோரது நிலங்கள் முதலியவற்றை வீடு இல்லாதவர்களுக்கு குறைந்த வாடகைக்கு கொடுத்து விட்டு பிறகு அவர்கள் வீடுகள் கட்டிக்கொண்ட பிறகு அவர்களை காலி செய்யும் படி தொந்தரவு செய்கிறார்கள். ஆகவே இதைத் தடுக்கும் பொருட்டு மேஜர் பஞ்சாயத்துகளுக்கும் இச்சட்டத்தை கொண்டு வரவேண் டும். விக்ரமசிங்கபுரம் என்ற விட்டத்திலே தொழிலாளர்கள் மிக அதிகமாக வாழ்கின்றார்கள். அங்கே அவர்களுள் சேரிவாழ் மக்களும் கோயில் நிலங் களிலே குடியிருப்பதை காலி செய்யவேண்டுமென்று அவர்களைத் தன்பு றுத்தி வருகின்றார்கள். இது மாதிரி பெரும் ஆலைகள் இருக்கும் இடங் களிலெல்லாம் வீடுகளிலிருந்து வெளியேற்றம் இருந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. ஆகவே இந்த நல்லதொரு சட்டத்தை மேஜர் பஞ்சாயத்து களுக்கும், விக்ரமசிங்கபுரம் போன்ற பெரும் ஆலைகள் உள்ள இடங்களுக்கும் கொண்டுவரவேண்டும். ஜில்லா கலெக்டர்களிடமிருந்து நகரங்களைப் பற்றிய புள்ளி விவரங்களைச் சேகரித்து இந்த சட்டத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டி யதற்கு ஆவன செய்யுமாறு இவ்வரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொண்டு இந்த நல்லதொரு சட்டத்தை கொண்டுவந்ததற்காக இந்த அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன்.”

3-15
p.m.

SRI T. K. RAMA :—“உதவி சபாநாயகர் அவர்களே! இந்த நிலவாடகைதாரர்கள் பாதுகாப்புச்சட்டத்தை நான் மிக மகிழ்ச்சியுடன் வர வேற்கிறேன். மதுரை நகரத்தில் சுமார் 3,000 நல்ல வீடுகளும், 6,000 குடிசைகளும் அழிக்கப்படும் தருவாயில் சர்க்கார் இந்த 55-வது வருட இரண்டாவது ஆர்டினன்ஸை பிறப்பித்து காப்பாற்றிக் கொடுத்ததற்காக மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி முதலிய நகரமக்களின் சார்பாகவும், அங்குள்ள வாடகைதாரர் சங்கத்தார்களின் சார்பாகவும் நன்றியையும், மகிழ்ச்சியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த சட்டம் ஆரம்பத்தில் இருந்ததைவிட இப்பொழுது Select Committee-க்கு போய்விட்டு வந்தபிறகு பல நல்ல மாறுதல்கள் அடைந்திருப்பதைப் பற்றியும் நான் மகிழ்ச்சி யுறு கிறேன். ஆனால் வீட்டினுடைய விலையை நிர்ணயிக்கும் விஷயத்திலும் நிலத்தினுடைய கிரயத்தை நிர்ணயிக்கும் விஷயத்திலும் சர்க்கார் மிகப் பழையகாலத்து கொள்கையையே வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறது. இதை பரிசீலனை செய்தால் மிகவும் நல்லது. வீட்டினுடைய விலையைக் கவனிக் கும்போது வீட்டினுடைய கிரயத்தை வைத்துக்கொண்டு வருடாவருடம் அதற்கு ‘அழிவுத் தொகை’ (Depreciation) எவ்வளவு என்று போட்டுப்

[Sri T. K. Rama]

[25th August 1955]

பார்த்து கணக்கிட வேண்டுமென்றால் நல்ல வீட்டின் விலையைக்கூட 20 வருடம் கழித்து ஒரு ரூபாய் மதிப்புக்குகூட கொண்டுவிடலாம். அது போன்று இருக்கின்ற Clause-ஐ சர்க்கார் தொடராமலேயே விட்டுவிட்டார்கள். ஏழைகள்தான் நிலத்தைக் கிரயத்துக்குவாங்கி கட்டிடம் கட்டிக் கொள்ள முடியாமல் இந்தமாதிரி வாடகைக்கு நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டு வீடு கட்டிக் கொள்ளுகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுடைய வீடுகளுக்கு நிலச் சவான்தார் மேல்வீட்டினுடைய கிரயத்தைக் கொடுத்துவிட்டு காலி செய்யச் சொல்லலாம் என்கிறபோது, அதனுடைய கிரயத்தை Depreciation கழித்து கவனிக்கவும் என்று போட்டிருப்பது சரியல்ல. அந்தமாதிரி இல்லாமல் அந்தக்கட்டிடம் கட்டுவதற்கு என்ன கிரயம் ஆக இருக்கும், அதுபோன்ற கட்டிடங்கள் இப்பொழுது என்ன விலைக்கு கிடைக்கும் என்பதைப்பார்த்து அதற்கும் ஒரு திருத்தம் (Amendment) போட்டிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். ஆனால் இப்பொழுது அந்த Section நம் முன்னிலையில் விவாதத்திற்கு உரியது அல்ல என்று சொல்லப்பட்டாலும், அதேபோலவே நிலத்தினுடைய கிரயத்தை எடுத்துக் கொள்ளும்போது தற்காலிக கிரயம் என்று சொல்கின்றார்கள். முதல் யுத்தத்திற்கு பிறகுதான் பணவீக்கம் என்ற வார்த்தையும், பணவீக்கத்தினுடைய பிரதிபலன்களும் நமக்குத் தெரியும். இரண்டாவது யுத்தத்திற்கு பிறகுதான் உண்மையாக எல்லோருக்குமே, சாதாரண மக்களுக்குக்கூட பணவீக்கத்தினால் என்ன பிரதிசூலங்கள் உண்டாயின என்பது தெரியவந்தது. இப்பொழுது மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாக்களில் இந்த சட்டம் ஏற்கனவே அவசரச் சட்டத்தின்மூலம் அமுலுக்கு வந்து இருப்பதனால் அதற்கு 7 வருடங்களுக்கு முன்பு இருந்த விலைகளில் எது குறைந்ததோ அந்த விலைதான் நியாய விலை என்று சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டு இருக்கின்றது. ஆனால் 7 வருடங்கள் தள்ளிப்பார்த்தால் 1947-வது வருடத்திலிருந்து 1954-வது வருடம் வரைக்கும் ஆகலாம். இது யுத்த காலத்திற்கு பிந்திய வருடங்கள் அப்பொழுது ஒவ்வொரு சாமானுடைய விலையும் 5 மடங்குகள் ஏறி இருக்கின்றது. பணம் தாராளமாக இருக்கும்பொழுது நாட்டின்மேல் நம்பிக்கை இல்லாமல் பலர் நிலங்களையும், சொத்துக்களையும் வாங்கிப் போட்டார்கள். ஆகையினால் தேவையில்லாத நிலத்திற்குக் கூட 5 மடங்கு, 6 மடங்கு விலை ஏறி இருக்கிறது. மதுரையில் சில பிரதேசங்களை, நான் நகரசபை சேர்மனாக இருந்தகாலத்தில் விசாலங்களுக்கு விலை நிர்ணயித்து வாங்கினோம். அப்பொழுது 2 அணை இருந்த ஒரு சதுர அடி நிலம் இன்றைய தினத்தில் ரூ. 1-2-0, ரூ. 1-4-0-க்குக் கூட ஏறி இருக்கிறது. இது நகரசபையார் அந்த பிரதேசத்தில் அபிவிருத்தி செய்ததற்காகவோ அல்லது மக்களுக்கு அது தேவை என்ற காரணத்தினாலோ அந்த விலை ஏறவே இல்லை. நகரத்தை சுற்றியுள்ள பிரதேசங்களில் பணம் போட்டுவைத்தால் இப்பொழுது மலிவாக இருக்கிற பணத்திற்கு வெகுகாலம் கழித்து நல்ல பலன் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை கொண்டதான் விலையை ஏற்றிவிட்டார்கள். ஆனால் இந்த சட்டத்தின் பிரகாரம் அது தற்கால விலை ஆகும்போது இந்த வீடு கட்டிக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் இந்த சட்டத்தினால் காப்பாற்றப்பட்டாலும் அவர்கள் இந்த நிலங்களை எந்த காலத்திலும் வாங்கிக்கொள்ள அசக்தர்களாக இருப்பார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

“இதற்கு உதாரணம்கூட ஒன்று கூறலாம். நகரசபையில் விசாலங்கள் அபிவிருத்தி வரி என்று போடுவது உண்டு. அது நோட்டிபிகேஷன் செய்த காலத்திற்கும் வரிவசூலிக்க ஆரம்பித்த காலத்திற்கும் இடையிலிருந்த காலத்தில் பின்விலையில் ஏற்பட்ட வித்தியாசத்தில் 50 சத விதத்தை 20 வருடங்களில் நகரசபையார் வசூலிக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இது மதுரையில் நன்றாக கவனித்து பரிசீலனை செய்ததில் 2 அணை விறற் நிலம் பின்விலையில் ரூ. 1-2-6, ரூ. 1-4-0 ஆக மாறிவிட்டது. இதற்கு அபிவிருத்தி வரி போடவேண்டும் என்றால் 8 அணை, அல்லது 9 அணை போடவேண்டும். பிறகு எவ்வளவு வசூலிக்க வேண்டும் என்று Noticeகூட Serve செய்தோம். பிறகு உண்மையாக அவர்களுடைய விஷயங்களை பரிசீலனை செய்யும்போது அவர்கள் அந்த நிலம் வாங்கியிருக்கிற கிரயத்தையும் அவர்கள் கட்டியிருந்த வீட்டையும் விறற்கூட 9 அணை கிடைக்க முடியாது.

25th August 1955] [Sri T. K. Rama]

“ மதுரை நகர சபையில் இந்த விஷயம் இருந்தது. அதைப் பற்றி சர்க்காருக்கு எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறோம். விசாலங்களுக்கு நல்ல முறையில் 3-25
வாரி போடுவதில்லை. தவறுதலாகப் போட்டு வருகிறார்கள். அதன்படி p.m.
சட்டத்தைத் திருத்திக் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டோம். கொள்கையை ஒத்துக்கொண்டார்கள். எதிர் கால விலை என்ன என்ற ரீதியில் அதைப் பார்க்கவேண்டும். வீட்டு வாடகை கட்டுப்பாடு சட்டத்தின்படி ஒரு வாடகை இருக்கிறது. சாதாரண காலத்தில் அதாவது 1939-40 வருஷத்தில் வைக் கப்பட்ட வாடகையை நிர்ணயித்து அந்த அடிப்படையில் இப்பொழுது வைத்திருக்கிறார்கள். ஸ்லம் க்ளியரன்ஸ் அக்விசிஷன் சட்டப் பிரகாரம் 12 வருஷ வாடகையையும் நிலத்தின் கிரயத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு மதிப்பை வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கு ஒரு கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நிலத்தின் வாடகை என்ற காலத்தில் 1939-40-ம் வருஷ வாடகையை அடிப்படையாகக் கொண்டு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆக்ட்டையும் அதே விதத்தில் திருத் தினால் மிகவும் நல்லது. விலையாவது எந்தக் காலத்திலும் ஏற லாம், இறங்கலாம். எந்த முனிசிபாலிட்டிக்கு இந்த சட்டம் அமுலுக்கு வரப்போகிறது என்று சர்க்கார் அறிக்கை விடுவார்கள். அது ஒரு வருஷத் திலிருந்து எழு வருஷங்களுக்கு வரலாம். அதன்படி அதுவரையில் அதன் மதிப்பும் மாறிக்கொண்டிருக்கலாம். 1939-40-ம் வருஷம் இருந்தது போல் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்; அல்லது ஆரம்ப காலத்தில் இருந்த வாடகையை போல் 12 அல்லது 20 மடங்கு என்றும் அந்தக் காலத்தி லுள்ள நிலத்தின் கிரயம் இவைகளை வைத்துக்கொண்டு அந்த அடிப்படை யில் ஒரு திருத்தம் செய்வும் மிகவும் நல்லது. இருந்தாலும் இந்த சட்டம் ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பத்தில் வந்து மதுரையிலுள்ள வீடு சொந்தக் காரர்களுக்கு காப்பாற்றுதல் அளித்திருக்கிறது. ஆகையினால் இந்த சட்டம் ரொம்பவும் அவசியம். இது எல்லா நகர சபைகளுக்கும் அனு கூலமாக இருக்கும். ஸ்லம் க்ளியரன்ஸ் ஆக்ட்டை விஸ்தரிக்கும்போது அதோடு இதையும் கோயம்புத்தூர் போன்ற பெரிய நகரங்களுக்கும் விஸ்தரித்தால் நல்லது. மற்ற நகரங்களுக்கும் இதை விஸ்தரித்துக்கொடுத் தால் உதவியாக இருக்கும். ஆகையினால் இந்த சட்டத்தை நான் மனப் பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன்.”

SRI A. RATNAM:—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்பதோடு ஸ்லம் க்ளியரன்ஸ் ஆக்ட் செல்லுபடியாகாமல் போனதுபோல் இதுவும் போகக்கூடாது. எந்த அளவில் நன்மை அளிக்கவேண்டும் என்று கொண்டு வந்திருக்கிறார்களோ அந்த அளவில் மக்களுக்கு இது நன்மையை அளிக்கவேண்டும். அந்த அளவுக்கு இதைக் கைவிடக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அது தான் என் போன்றவர்களுடைய அவா, ஆசையும் கூட. பாமா மக்களையும், ஏழைகளையும் சேரிக்ளிலிருந்தும் குடிசைகளிலிருந்தும் அப்புறப்படுத்தக் கூடாது என்ற ஆசையுடன் ராஜாஜி சர்க்கார் சிடி ஸ்லம் அக்விசிஷன் ஆக்ட்டைக் கொண்டு வந்தார்கள். 12 வருஷம் அதாவது ‘12 ஆன்யுயல்’ வாடகையை அடிப்படையாகக்கொண்டு மதிப்பிட வேண்டும் என்ற பல ஷரத்துக்கள் அதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற வருஷம் கவர்னர் அவர்களிடையே உரையில் ஹரிஜனங்களுக்கு என்று கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் அந்த சட்டம் சரியானபடி பரிணமிக்கவில்லை. கனம் டி. கே. ராமா சொன்னதுபோல் இந்த சட்டம் மற்ற முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் விஸ்தரிக்கப் படவேண்டும். அப்படி விஸ்தரிக்கப்படா விட்டால் இந்த சட்டம் ஒரு செல்லாக் காசுக்குக் கூட பயனடையாமல் போய் விடும். மற்ற சட்டங் களுக்கு வந்த நிலைமை இதற்கும் வரக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய ஆசை. இது தனிப்பட்டவர்களுடைய சொந்த நிலத்தைத்தான் பாதிக்கிறது என்பதல்ல. தனிப்பட்டவர்கள் சொந்த நிலங்களில் வீடுகள் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு தொந்தரவுகள் கொடுப்பதாக ஆகாது. நகரப்புறங்களில் முனிசிபாலிட்டிகளுக்குச் சொந்தமாக இருக்கக்கூடிய நிலங்கள் சர்க்காருக்கும் சொந்தமாக இருக்

[Sri A. Ratnam]

[25th August 1955]

கக்கூடிய நிலங்கள் இவைகளின் மீது ஏழைகள் வீடுகள் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கப்பட வேண்டும். விவசாயிகளை ஐயந்தாரர்கள் இம்சித்து வந்தது போல் பஞ்சாயத்து போர்ட் லோகல் போர்ட் அதிகாரிகள் இவர்களை இம்சித்து வருகிறார்கள். தனிப்பட்டவர்களுடைய நிலத்தில் குடியிருப்பவர்களுக்கு இழைக்கப்பட்டு வரும் கொடுமைகளைவிட இந்த நிலங்களில் குடியிருந்து வரும் ஏழைகளுக்கு பண் மடங்கு அதிகமாக கொடுமைகள் இழைக்கப்பட்டு வருகின்றன. கவர்ன்மென்ட் ஆதிக்கத்தில் இருக்கும் நிலங்களில் இருப்பவர்களையும் தொந்தரவுகளுக்கு ஆளாக்குகிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் சர்க்காருடைய கவனத்துக்குக் கொண்டுவர வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவானது மற்ற முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் சென்னை போன்ற பெரிய நகரங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும். முனிசிபாலிட்டிகளுக்குச் சற்றுப்புறம் ஐந்து மைல் விஸ்தீர்ணத்திற்கும் இதை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்றிருக்கிறது. அதைப்போல் பஞ்சாயத்து போர்ட், லோகல் போர்ட் எல்லைக்கு சற்றுப்புறங்களிலும் ஐந்து மைலுக்கு விஸ்தரித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சென்னையை எடுத்துக்கொண்டால் திருவொற்றியூர், சென்ட் தாமஸ் மெளண்ட் முதலிய இடங்களுக்கும் இதை விஸ்தரித்துக் கொடுக்கவேண்டும். சென்ட் தாமஸ் மெளண்ட் இப்பொழுது மிலிட்டரி பிரதேசமாக இருக்கிறது. சென்னையில் பல இடங்களில் மோசமான நிலையில் வசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்னையைவிட மற்ற முனிசிபாலிட்டிகளில் இன்னும் அதிகப்படியாக துன்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள், வெளியேற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து அதிகப்படியாக குடிக்கூலி எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இன்னும் அந்த இடத்தை விட்டு அப்பால் சென்றால் தாம்பரம், அங்குள்ள நிலைமை இன்னும் மோசமாக இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து இடங்களிலும் வீடுகள் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தனிப்பட்டவர்களுடைய இடங்களிலும் வீடுகள் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் இந்தச் சட்டம் அந்த இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டும். அந்த நிலையையும் வரப்போகிறது. ஸ்லம் இம்ப்ரூவ்மென்ட் ஆக்டில் குறிப்பிட்டுப்போல் எவ்வளவு வருஷத்திற்கு என்று வாடகையை நிர்ணயித்து அதன்படி வசூலிக்க வேண்டும் என்ற திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டால் நல்லதாக இருக்கும். நல்ல முறையில் இந்தச் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதோடு ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கும் பிற்பட்டவர்களுக்கும் இதற்கென்று லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கி செலவு செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. அந்த நிலைமை இதற்கும் வரக்கூடாது. அத்துடன் சென்னை சேரிவாசிகளுக்கு நன்மை செய்வதற்கு முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, this is a Bill which I hope every hon. Member of this House will welcome and support. In this Bill the Government have accepted the suggestion made by hon. Members that the provisions of this Bill should apply to any specified village within five miles of the City of Madras, and the municipal towns. In many places in our State, there are many major panchayats very close to the municipal towns. In respect of those towns the Hon. Minister has also agreed that Government would notify such villages which will come within the radius of five miles. When the Government have agreed to this proposal, I would only ask, why should not the Government also agree to extend the provisions of this Bill to all the major panchayats. When they have accepted the principle that it should extend to villages within a radius of five miles of the municipal towns, I think that Government should also take steps to see that this Bill is extended to all the municipal towns in this State.

25th August 1955] [Sri K. P. Gopalan]

“The second thing I want to point out to the Government in this connection is this. Under this Bill the Government are taking power to notify the municipal towns to which the provisions of this Bill apply. My submission is why should not Government make the provisions of the Bill applicable to all the municipal towns in the State of Madras. If this is done, I think, all the tenants will be benefited. I think no harm will be done by extending this Bill to all the municipal towns. I find these are the only two lacunae in this Bill. Otherwise it is a welcome measure and I hope every hon. Member would support this measure. Certain drastic changes have been made by the Select Committee, in the provisions of the Bill, on the suggestions made by hon. Members. So also I think the Hon. Minister will consider the suggestions I have now made and make necessary changes in the Bill. By accepting the suggestions that I have now made, the tenants living in the municipal towns and major panchayats will be benefited. I need not explain my point further and further. I support the Bill that has been brought forward by the Hon. Minister for Revenue.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தில் வரவேற்கத் தகுந்த மாறுதல்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. திருச்சி, மதுரை போன்ற பெரிய நகரங்களில் சமீப காலமாக குடியிருப்பு மனைகளிலிருந்து வெளியேற்றம் அதிகமாக நடந்திருக்கின்றன. ஆதலால் பல கிளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. மந்திரிசபையின் கவனத்திற்கு இவ்விஷயம் பலமுறைகளில் வந்திருக்கின்றன. தனிப்பட்ட முறையில் மந்திரி அவர்களும் பலவிதமான உத்தரவுகள் போடுவது, பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்துவது ஆகியவற்றின் மூலம் சில பிரச்சனைகளைத் தீர்த்து இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் குடியிருப்பு மனைகளிலிருந்து வெளியேற்றப்படுவதைத் தடுப்பதற்கு இப்பொழுது சட்டம் கொண்டு வந்திருப்பது பாராட்டத்தக்கது. இந்தச் சட்டத்தினால் நகரங்களில் இருக்கக் கூடிய ஆயிரக் கணக்கான ஹரிஜன மக்களுக்கு, பிற்பட்ட மக்களுக்கு அனுசூலம் ஏற்படும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. சென்னை நகரத்தில் இருக்கும் மக்களும் இதைப் பாராட்டுவார்கள்.”

3-38
p.m.

“1920-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு வெளியேற்றப்பட்டவர்களுக்கு எல்லாம் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் அனுசூலம் ஏற்படுமென்று செய்திருப்பது பாராட்டத் தக்கது. ஆனால் நான் ஒரே ஒரு விஷயத்தைச் சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். எந்தக் காரியத்தைச் செய்தாலும் அதை முழுதும் பூரணமாகச் செய்யவேண்டும். அரைகுறையாகச் செய்வதினால் சிலபோகளுக்கு நன்மை ஏற்பட்டாலும் பலருக்குக் கஷ்டமே ஏற்படும். திருச்சி, மதுரை, போன்ற இடங்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தில் மூலம் அனுசூலம் இருக்கலாம். ஆனால் இன்றைக்கே ஸ்ரீரங்கம் போன்ற முனிசிபாலிடிகளில் நிலவெளியேற்றம் அதிகமாகக் கொண்டிருக்கிறது. மற்ற முனிசிபாலிடிகளிலும் இதே மாதிரியான பிரச்சனை அதிகமாக இனிமேல் கிளம்பக் கூடும். மற்ற முனிசிபாலிடிகளுக்கும் நகரங்களுக்கும் சர்க்கார் உத்தரவின் மூலம் இந்தச் சட்டத்தை விஸ்தரிக்கலாம் என்ற அதிகாரத்தை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். இதன் காரணமாக மற்ற முனிசிபாலிடிகள் இது போன்ற சட்டம் நடங்கள் முனிசிபாலிடிகளுக்கும் விஸ்தரிப்பதற்கு முன்னாலேயே குடியிருப்பு மனைகளை விட்டு குடியிருப்போரை வெளியேற்றிவிட்டு, இவ்விடங்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணம் தோன்றலாம். ஆனால் மந்திரிசபையார் இம் மாதிரி எங்கேயாவது குடியிருப்பு மனை வெளியேற்றம் நடக்க ஆரம்பித்திருக்கிறது என்கின்ற விஷயம் என் கவனத்திற்கு வந்தால் உடனேயே நாங்கள் இந்தச் சட்டத்தை பிரகடனம் செய்கிறோம். மேலும் இந்தச்

[Sri M. Kalyanasundaram] [25th August 1955]

சட்டத்தை எந்தத் தேதியில் வெளியேற்றம் ஆரம்பமாயிற்றோ அந்தச் தேதியிலிருந்தே அமுலுக்கு வரும் என்றும் ஏற்பாடுசெய்து, குடியிருப்போருக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க ஏற்பாடு செய்யமுடியும் என்பதற்காக சொல்லக்கூடும். ஆனால், ஸ்ரீரங்கம், சேலம், கோயம்பட்டூர் முதலிய நகரங்களில் உள்ள பலமனைக்கட்டுகளிலிருந்து குடியிருப்போர் வெளியேற்றப்படுவர் என்ற தகவல் எனக்கு கிடைத்திருக்கிறது. அந்த மனுக்களை நான் பரவலாக மந்திரி அவர்களுக்கும் அனுப்பி வைத்திருக்கிறேன். சில இடங்களில் கலெக்டரே இந்த தகவரில் தலையிட்டு சமரசம் செய்திருப்பதாகவும் தெரிகிறது. ஆகவே உடனேயே எல்லா முனிசிபாலிடிகளுக்கும் இம் மாதிரி வெளியேற்றம் செய்யக்கூடாதென்று உத்தரவு அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எல்லா முனிசிபாலிடிகளுக்கும் இந்தச் சட்டம் உடனடியாக அமுலுக்குவரும் என்று சொல்லிவிட்டால், அதனால் பல தகராறுகள் வருங்காலத்தில் எழுவதற்கே இடம் இல்லாமல் போய்விடுமே. குறிப்பாக திருச்சி நகரத்தில் இருந்து 5 மைல் தூரத்தில் செம்பட்டி என்ற இடமிருக்கிறது. அதில் வசிக்க கூடியவர்கள் பெரும்பாலானவர்கள் தொழிலாளர்கள்தான். அதுவும் தோல்பதனிடும் தொழிலாளிகள். 600-க்கு மேற்பட்டவர்கள் அங்கே கிடத்தப்பட்ட 100 வருஷகாலமாக வசிக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் வசிக்கக்கூடிய மனைகளின் அடிப்படி வேறு ஒருவருக்குச் சொந்தமானது. அவர்கள் ஒவ்வொரு வீட்டுக்கும் 8-அண குடிசை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் அவர்கள் எல்லாம் உடனேயே அவ்விடத்தைக் காலிசெய்ய வேண்டுமென, மனையின் சொந்தக்காரர்கள் நோட்டீஸ் கொடுத்து இருப்பதோடு நிர்ப்பந்தம் செய்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் உடனடியாக அவ்விடத்தைக் காலிசெய்ய வேண்டுமென்றால் அவர்கள் வேறு எந்த இடத்திற்குப் போகமுடியும்? கலெக்டர் இவ்விஷயத்தில் குறுக்கிட்டு உடனே காலிசெய்ய வேண்டுமென்றால் அவர்கள் எங்கே போவார்கள்? கொஞ்சகாலம் கொடுங்கள், அவர்கள் காலிசெய்து விடுவார்கள் என சமரசம் செய்திருக்கிறார். இந்தச் சட்டத்தை அந்தப் பிரதேசத்திற்கும் விஸ்தரித்தால் அவர்களுக்கு எல்லாம் நிச்சயமாகப் பாதுகாப்பு ஏற்படும். ஆகவே முனிசிபல் பிரதேசங்களுக்கும் அதைச் சுற்றி உள்ள 5 மைல் விஸ்தீர்ணம் உள்ள பிரதேசத்திற்கும்தான் இந்தச் சட்டம்வரும் என்று சொல்லுவதை விட்டு, குடியிருப்பு மனை வெளியேற்றப் பிரச்சனை எங்கெங்கே எழுவதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறதோ அந்தந்தப் பிரதேசங்களுக்கு எல்லாம் விஸ்தரிக்கக்கூடிய ஒரு அதிகாரத்தையும் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக தொழிலாளர்கள் மெஜாரிட்டியாக வாழக் கூடிய தம்பரம், விக்சிமபுரம், செம்பட்டி போன்ற இடங்களுக்கு எங்காம் விஸ்தரிக்கக்கூடிய வசதி இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கவேண்டும். எந்தச் சட்டத்தின்கீழ் மேஜர்பஞ்சாயத்து பிரதேசங்களையும் கொணர்வர வேண்டுமென்று நாங்கள் கமிட்டியில் திருத்தம் கொடுத்தோம். சேமது ரெவென்யூ மந்திரி அவர்கள் ரொம்ப தாராள மனது உடையவர்தான். மேஜர்பஞ்சாயத்து பிரதேசங்களையும் இச்சட்டத்தில் சேர்க்கவேண்டுமென்று சொன்னபோது சேர்க்கலாமென்று ஒப்புக்கொண்டு விட்டார்கள். ஆனால் எப்படி திரும்ப அந்த யோசனையை வாபஸ் பெற்று விட்டார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அதற்கு முக்கியமான காரணம் என்ன என்பதும் தெரியவில்லை. சட்ட சபையில் கொடுக்கப்படுகிற, வினாவது திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்கின்ற நல்ல எண்ணத்தோடு அவர்கள் வாபஸ்பெற்று இருந்தால் இப்பொழுது மேஜர்பஞ்சாயத்துகளையும் சேர்க்கவேண்டுமென கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் திருத்தத்தை அவர் இந்த சபையில் ஏற்றுக்கொள்ளுவார் என்று நினைக்கிறேன். முனிசிபல் பிரதேசங்களைச் சுற்றி 5 மைல் விஸ்தீர்ணத்தில் உள்ள பிரதேசங்களை இச்சட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவருவது போலவே தொழிலாளர்கள் வசிக்கக்கூடிய பிராந்தியங்களையும் இச்சட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவரவேண்டுமென்பதற்காக நாங்கள் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறோம். அவற்றையும் அவர் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டாலும், ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டாலும், இது நல்ல சட்டம். இதை வரவேற்கிறோம். இதை நல்லமுறையில் அமுல்படுத்த

25th August 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

வேண்டுமென்பது என் அவர். சர்க்காருக்குச் சொந்தமாகவும், முனிஸிபாலிட்டிகளுக்குச் சொந்தமாகவும் நிறைய புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. இப்பேர்ப்பட்ட நிலங்களில் குடியிருப்போர்களுக்கு பாதுகாப்பு சர்க்காரே அளிக்கலாம். இந்நிலங்களிலிருந்து யாரையும் வெளியேற்றக்கூடாதென்று சர்க்கார் கலெக்டர்களுக்கு உத்திரவு அனுப்பலாம். அதனால்தான் இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்களைப் பற்றி நான் ஒன்றும் வற்புறுத்தவில்லை. அவசியமானால் அதனையும் இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவருவதற்கான ஏற்பாட்டை செய்யலாம். முனிசிபாலிட்டிகளுக்குச் சொந்தமான இடங்களில் சிலர் வீடுகள் கட்டிக்கொண்டு கடைகள் முதலியன வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்த நிலத்தை சொந்தமாக வாங்கிக் கொள்ளமுடியாது. இப்பேர்ப்பட்டவர்களையும் நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றக்கூடாது. இவர்களினால் வருமானமும் முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு வந்துகொண்டிருக்கிறது. கோயில்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களும் இருக்கின்றன. முன்பு அந்தப் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய ஸ்ரீ ராமா அவர்கள் ஒரு திருத்தம் கொடுத்தார்கள். அதாவது எந்தப் பிரதேசத்திலாவது முனிசிபாலிட்டிகளுக்குச் சொந்தமான மனைக்கட்டுகளில் யாராவது மனைகள் கட்டிக்கொண்டிருந்தால் அந்த அடிமனைகளுக்கு மார்க்கெட் விலைப்படி நஷ்டஈடு கொடுத்துவிட்டு அந்த மனைகளையே அவர்களுக்குச் சொந்தமானதாக ஆக்கிக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னார். இதனால் பணக்காரர்களுக்குச் சாதகம் ஏற்படுமே தவிர ஏழைகள் மனைக்கட்டுகளுக்கு பணங்கொடுக்க வசதியின்றி அந்த மனைகளையிடே ஓடிவிடக் கூடிய நிலத்தான் ஏற்படும். ஆகவே அந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாதென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது பணக்காரர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சலுகைகளே போதுமானது. இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் சர்க்கார் எல்லாப் பிரதேசங்களுக்கும் இந்தச் சட்டத்தை விஸ்தரிக்கக்கூடிய விரிவான வசதியை எடுத்துக் கொண்டால் அதனால் பலவிதமான நன்மைகள் பின்னால் ஏற்படும் என்றும் சொல்லிக்கொண்டு என்பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I well remember the circumstances under which the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Act of 1922 was passed. In fact, when the City Tenants' Protection Act was being discussed in the Madras Legislative Council, I was a visitor in the Distinguished Visitors' Gallery.

“ Sir, the original Act was passed as a result of a judgment of the Madras High Court. Many people have been living on vacant sites of landlords for a very long time and after having put up structures and buildings at a considerable cost, they were sought to be evicted without paying any compensation whatsoever to them. Such cases of eviction were not a few but quite a large number. That is why it was thought necessary to pass that Act.

“ Sir, the Government recently came to know of such a situation existing in the cities of Madurai and Tiruchirappalli. They are growing cities. Madurai is the second largest City in the State. We do not expect this situation of evicting people to arise in all towns, in all municipalities, in all panchayats and in all villages. Only in very crowded cities and municipal towns such a situation will arise. It is only in places where the population is concentrated, such a situation will arise. That is why when the Members of the Select Committee appointed to consider this Bill suggested that

[Sri M. A. Manickavelu] [25th August 1955]

3-50 P.M. places within a range of five miles outside the city limits ought to be included—I thought that it was a reasonable proposal. So, we decided to include villages within a belt of five miles beyond the outskirts of the city. Now, if we want to apply this Bill to every village including a small village and to every hamlet, then we will be unduly interfering with the rights of the people. Only when there is necessity, we should step in to legislate for giving protection to the people, and must not interfere with the ordinary working of laws and regulations. I am prepared immediately to look into the cases of other municipal areas where the conditions obtaining are more or less similar to those in Madurai and Tiruchirappalli. If similar conditions obtaining in Madurai and Tiruchirappalli obtain in other municipal areas, the Government will notify such municipalities also under this enactment. Therefore, there is no difficulty about that and I can give the above categorical assurance. Both the Deputy Leader of the Opposition and Mr. K. P. Gopalan wanted that this legislation should be extended to panchayats also. It is a very unreasonable thing to have this enactment extended to panchayat areas. I am afraid they are not in the full know of things of what a panchayat is. Even a small village has a panchayat and what is the meaning of extending this Act to it. There is a lot of open space round about the village and people can very well go and live there. But it is not so in the case of cities. In the city it is very difficult to find accommodation even in the outskirts of the city. But it is not so in the panchayat areas. That is why, in the case of cities, we have made arrangements for a belt area where this legislation can also be applied. That being so, I do not see any reason why hon. Members should insist that this enactment should be extended to other places.

“With regard to the other points raised by hon. Members, Sri T. K. Rama and others, they will be dealt with when the clauses are taken up for discussion. I think the hon. Member from Chingleput—usually he is very miserly in giving compliments—to-day was very generous in paying compliments for bringing this legislation because this legislation comes in very handy so far as his area—Kodambakkam—Hollywood—is concerned. I do not know in what way he is interested about the place. Much was said by my hon. Friend from Tirupathur. (Interruption.) That was only an auxiliary argument. Nothing more turns upon that. I hope, Sir, the House will accept my motion for consideration of the Bill clause by clause.”

DEPUTY SPEAKER :—“The question is—

‘That the Madras City Tenants’ Protection (Amendment) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 15 of 1955), as amended by the Select Committee, be taken into consideration at once.’”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

25th August 1955]

Clause 3.

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

' That clause 3 do stand part of the Bill.' "

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, I beg to move the following amendment :—

' In page 5, line 32, after the words " other municipal towns ", insert the words " and any major panchayat village " . ' "

SRI K. P. GOPALAN :—" I second the amendment."

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, I beg to move the following amendment :—

' In the proposed sub-section (2), after the words " City of Madras ", insert the words " municipal towns and in major panchayats in the State and with effect from such date on which the Bill comes into force " . ' "

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" I second the amendment."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, I beg to move the following amendment :—

' For the proposed sub-sections (2) and (3), substitute the following :—

" (2) It extends to the City of Madras and to all the municipalities, including any specified village within five miles of the city of Madras or the municipal town concerned and the State Government may, by notification in the Fort St. George Gazette, extend this Act to any class I panchayat area with effect from such date as may be specified in the notification.

(3) This Act shall apply, in the City of Madras and in all municipal towns to tenancies created before the commencement of the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Act, 1955, and in any other village, or major panchayat to which this Act is extended by notification, under sub-section (2) only to tenancies created before the date with effect from which this Act is extended to such village or panchayat." ' "

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment, Sir."

DEPUTY SPEAKER :—" Both the clause and the amendments are now before the House for discussion."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இதிலே நான் அதிகம் பேசுவதற்கில்லை. மந்திரி அவர்கள் ஒரே முடிவுக்கு வந்ததுமாதிரி தெரிகிறது. இருந்தாலும் கடைசி நிமிஷத்திலாவது அவருடைய அபிப்பிராயத்தை மாற்றிக்கொண்டு முனிசிபல் நகரத்தையும் அதைச் சுற்றியுள்ள ஐந்து மைல் சுற்றளவுக்குமட்டும் விஸ்தரிப்பது " என்கிற அதிகாரத்தோடு கூட இன்னும் தேவைப்படுகிற இடத்திற்கும்

[Sri M. Kalyanasundaram] [25th August 1955]

அதிகாரம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். அந்த திருத்தத்தின்மீது அதிகமான விவரம் சொல்லிப் பேசவேண்டிய அவசியம் இல்லை. விவரங்கள் மந்திரி அவர்களுக்கே தெரிந்ததுதான். ஆகையால், என்னுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I do not find any need to expatiate on the subject. The Hon. Minister himself has admitted the fact that whenever the need arises the Government will extend the legislation to other areas. My question is this : **கோரின கொள்கை வரும் அறியுமா** **பிளிக்** **பிளிக்** ? ” When the Government themselves see the need for having such a provision, why should they wait for some time more and why not even now include the other areas also in this legislation? ”

SRI S. RAMALINGAM :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சென்ற சில தினங்களுக்குமுன்பு சென்னை முனிசிபல் திருத்தச் சட்டம் சபையின்முன் விவாதத்திற்கு வந்தபோது, சர்க்கார் எவ்வளவு உயர்ந்தபட்ச வரி நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்பதற்கு அதிகாரம் கோரியபோது, எதிர்க்கட்சியிலிருந்து நாங்கள் அதை ஆட்சேபித்தோம். அப்பொழுது பதில் சொல்லக்கூடிய கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் மிகவும் ஆத்திரப்பட்டு, ‘ கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியினர் சர்க்காரை நம்பிவிடமாட்டார்கள் ’ என்று குறிப்பிட்டார்.”

DEPUTY SPEAKER :—“ We are now discussing clause 3 of the Bill. The hon. Member must not refer to things which are not related to clause 3.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ அன்று அவர் ஆத்திரப்பட்டு பேசினார். ஆனால், இன்று நாங்கள் சர்க்காருக்கு அதிகாரம் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னால் சர்க்கார் தரப்பில் அதை ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கிறார்கள். இதை உதாரணத்திற்காக நான் சொன்னேன். பஞ்சாயத்துப் பிரதேசங்களுக்கும் இதை விஸ்தரிக்க சர்க்கார் அதிகாரம் எடுத்துக்கொள்ளட்டும் என்று நாங்கள் சொன்னாலும் அதை எடுத்துக்கொள்ள சர்க்கார் மறுக்கிறார்கள். ஆகையால் நான் மீண்டும் வற்புறுத்திச் சொல்வது என்னவென்றால் ‘ நாங்கள் சர்க்காரின்மீது நம்பிக்கை வைத்து இருக்கிறோம். அதிக அதிகாரங்கள் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் ’ என்பதுதான்.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, nowadays panchayats are being converted into municipalities, when they become important places from the point of population and other aspects. So, there is no need to include panchayats in this clause. We have already included municipalities in this clause. When a panchayat becomes so important as to be converted into a municipality, the provisions of this legislation may be applied to it. So, there is no difficulty in the matter. I do not see any reason why the amendments should be accepted.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The question is—

‘ In page 5, line 32, after the words “ other municipal towns ”, insert the words “ and any major panchayat village ”. ’ ”

The amendment was put and lost.

25th August 1955]

DEPUTY SPEAKER :—“ As the substance of the amendment moved by hon. Member Sri K. P. Gopalan is the same as the one moved by hon. Member T. C. Narayanan Nambiar and lost, there is no need to put this amendment to vote. I wish to know whether hon. Member Sri Kalyanasundaram is withdrawing his amendment.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ I am withdrawing my amendment.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ I am also withdrawing my amendment.”

The amendments were, by leave, withdrawn.

Clause 3 was put and carried.

Clause 4.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ Sir, I move the following amendment :—

‘ For the existing clause, substitute the following :—

“ 4. Amendment of section 7, Madras Act III of 1922.— For section 7 of the principal Act, the following shall be substituted, namely :—

‘ 7. Any landholder or tenant may apply by a petition to the Court having jurisdiction to entertain a suit for ejectment, or in the City of Madras, either to such Court or to the Presidency Small Cause Court to fix a reasonable rent for the occupation of the land by the tenant and thereupon the Court, after hearing the representations of the landlord and the tenant, shall, by its order, fix such rent as it deems reasonable :

Provided that the rent previously payable for the land shall not be enhanced by more than 2 annas in the rupee.” ” ” ”

The amendment was duly seconded.

DEPUTY SPEAKER :—“ Both the clause and the amendment are now before the House for discussion.”

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ Sir, clause 4 proposes an amendment to section 7 of the principal Act. Section 7 of the principal Act deals with petition by the landlord to fix a reasonable rent. There is also section 7-A in the principal Act which deals with the petition by a tenant to fix a reasonable rent by reducing the rent which might have been enhanced under proceedings taken under section 7. When there has been a petition by the landlord to enhance the rent or to fix a reasonable rent notice should have been given to the other party also. Representations of both the parties should have been heard and a final decision

[Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar] [25th August 1955]

4 p.m. should have been arrived at by the Court. If that is the case, there is no need for a petition by the tenant either to reduce the rent already fixed by the Court, or to fix a fair rent which too should have been fixed under the proceedings started by a petition by the landlord. Here at present it appears that in a petition by the landlord, no notice need be given to the tenant. Otherwise where is the need for a petition by the tenant under section 7-A to fix the fair rent or to reduce the rent which has been enhanced in the proceedings started by the landlord? Only one section is sufficient which will refer to a petition either by the landlord or by the tenant. In any proceedings started by the landlord or the tenant, notice should be given to the other party, both the parties should be heard, and a decision should be arrived at which should have the stamp of finality. The adoption of this procedure will do away with the need for retaining section 7-A and will avoid multiplicity of proceedings. Proceedings under section 7 and section 7-A give room for multiplicity of proceedings. The most elementary principle of law is that as far as possible multiplicity of proceedings should be avoided. My amendment compresses the matter contained in both the sections into one section. I hope that the amendment will be accepted."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" It does not seem that the right is to be exercised simultaneously. It may be that at one time the landlord may file a petition and rent may be fixed, and for various reasons the tenant may subsequently come forward with a petition to reduce the rent. I think the point for the amendment suggested is not clear."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" No doubt compression is necessary sometimes. But in this case compression is not necessary; on the other hand, a more explicit way of putting is necessary. The hon. Member desires to put in one clause what is put in two clauses. I do not see why they should be compressed. Compression will give rise to difficulties. I have great respect for the age of the hon. Member. I therefore request him to have some respect for the age of the Act. The Act is 33 years old and it has been found to work all right all these years. If I accept the amendment, there may be some complication somewhere which I cannot now visualize. Therefore I cannot accept the amendment."

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 4 was put and carried.

Clause 5.

SRI T. K. RAMA :—" Sir, I move—

'In line 19, after the word "section", insert the figure and word "6 and".'"

25th August 1955]

SRI P. SELVARAJ :—" I second the amendment."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, I move—

' On page 6, lines 21 and 22, for the words " as it deems reasonable ", substitute the words " which shall not exceed two annas in the rupee of the rent previously payable " . '"

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment."

DEPUTY SPEAKER :—" The clause and the amendments are before the House for discussion."

SRI T. K. RAMA :—" கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தத்தினால் வாடகைதாருக்கு நன்மை இருக்கிறது. செக்ஷன் 6-ன் மூலமாகவும், செக்ஷன் 7-ன் மூலமாகவும் வாடகையை உயர்த்துவதற்கு நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. ஆனால், செக்ஷன் 7-ன் மூலம் நில வாடகையை சுமத்திக்கொண்டிருக்கிறவன்தான் வாடகையை குறைக்கும்படி ஒரு மனு போடும் சந்தர்ப்பத்திலும், அந்த நிலத்தை விட்டு வெளியே போ என்று சொல்லப்படும் சந்தர்ப்பத்திலும் வாடகையை குறைத்துக்கொள்ள சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. செக்ஷன் 7-ன் மூலம் செக்ஷன் 7-ன் மூலமாக உயர்த்தினதைத்தான் குறைத்துக் கொள்வதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறதேயொழிய செக்ஷன் 6-ன் மூலமாக உயர்த்தினதைக் குறைக்கவேண்டுமென்று சொல்ல முடியாமலிருக்கிறது. ஆகையால், செக்ஷன் 7-க்குள் என்று இருப்பதை எடுத்துவிடவேண்டும். அல்லது செக்ஷன் 6-ஐயும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். 19-வது வரியில் ' செக்ஷன் ' என்ற வார்த்தைக்குப் பிறகு ' 6 and ' என்று திருத்தி விட்டால் சரியாகப் போய்விடும். நில வாடகையை சுமத்திக்கொண்டிருப்பவனுக்கு எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் எந்த ஷரத்தின் மூலமாக உயர்த்தப்பட்டிருந்தாலும் அதைக் குறைத்துக்கொள்ள சந்தர்ப்பம் அளிக்கக்கூடிய என்னுடைய திருத்தத்தை சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ளுவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" My amendment is a very reasonable one inasmuch as it fixes the reasonable rent at not more than two annas in the rupee. The clause says that the court shall fix such rent as it deems reasonable. Any amount may be considered reasonable. My submission is that under no circumstances the rent should exceed two annas in the rupees of the rent previously payable."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" I have examined both the amendments and I do not see any need for amendments of the nature suggested. The amendments are not necessary and I cannot accept them."

The amendment of Sri T. K. Rama was, by leave, withdrawn.

The amendment of Sri T. C. Narayanan Nambiar was put and lost.

Clause 5 was put and carried.

[25th August 1955]

Clause 6.

SRI T. K. RAMA :—" Sir, I move—

' For the existing clause, substitute the following :—

*" 6. Amendment of section 9, Madras Act III of 1922.—
In section 9, for sub-section (1), of the principal Act, the
following shall be substituted, namely :—*

*" (1) Any tenant who is entitled to compensation under
section 3 or against whom a suit for ejectment has been
instituted or proceedings under section 41 of the Presi-
dency Small Cause Court Act, 1882, taken by the land-
lord may, after the date of this Act coming into force
or within one month after the service on him of sum-
mons, apply to court for an order that the landlord shall
be directed to sell the land for a price to be fixed by the
court. The court shall fix the price according to the
market value prevalent in 1939-40 or 12 years' rent at
the rate agreed upon at the time of occupation of the
land whichever is lower and shall order that within a
period to be determined by court not being less than
one year and not more than six years from the date of
the order, the tenant shall pay into court or otherwise,
as directed, the price so fixed in one or more instalments
with or without interest." " "*

DEPUTY SPEAKER :—" The amendment falls through for
want of a seconder."

SRI P. SELVARAJ :—" I second the amendment."

SRI T. K. RAMA :—" Sri P. Selvaraj seconded my amend-
ment."

DEPUTY SPEAKER :—" Before I call, Members must be
ready. Members must be very quick. I cannot wait for a
seconder."

Clause 6 was put and carried.

Clause 7.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Sir, I move—

' Add at the end of the clause the following :—

*" and in sub-section (3) of the same section, for the words
' at the commencement of this Act ', the words,
brackets and figures ' at the commencement of the Madras
City Tenants' Protection (Amendment) Act, 1955 ' shall
be substituted." " "*

The amendment requires no explanation. It is necessary on
account of the changes made.

The amendment was put and carried.

The clause as amended was put and carried.

25th August 1955]

Clause 8.

DEPUTY SPEAKER :—“ The question is—
‘ That clause 8 do stand part of the Bill.’ ”

4-10
p.m.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ I move—
‘ After the words “ as the case may be ” occurring in line 9 of page 7, add the words “ or any other authority as may be notified by the Government ”.’ ”

DEPUTY SPEAKER :—“ The question is—
‘ After the words “ as the case may be ” occurring in line 9 of page 7, add the words “ or any other authority as may be notified by the Government ”.’ ”

The amendment was put and carried.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, it is stated in the amendment that notice will be sent to the authority or the executive officer or any other officer concerned. It is in the singular number. Suppose there are one or two villages. Where there are no panchayat boards, it has to be sent to two village officers. Therefore, instead of the singular number, the plural form should be used.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ I am sorry, Sir, the hon. Member is unusually confused to-day. Exactly for the reason he has stated I have moved this amendment. There should be some authority. So, I said that it should be sent to the authority prescribed.”

Clause 8, as amended, was put and carried.

Clauses 9, 10, 2 and 1 and the Preamble were put and carried.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, I move—
‘ That the Madras City Tenants’ Protection (Amendment) Bill, 1955, as amended, be passed.’ ”

DEPUTY SPEAKER :—“ Motion moved—
‘ That the Madras City Tenants’ Protection (Amendment) Bill, 1955, as amended, be passed.’ ”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் இப்பொழுது அதிகாரத்தை எடுத்துக் கொண்டு விட்டார்கள். முனிசிபல் பிரதேசத்திலும் அதைச் சுற்றியுள்ள ஐந்து மைல் விஸ்தீரணத்திற்கு அவசரச் சட்டத்தின் மூலம் திருச்சி, மதுரை நகரங்களில் அமுல் நடத்தப்பட்டிருப்பதால் உடனடியாக இந்த இரண்டு நகரங்களைச் சுற்றியிருக்கும் பிரதேசங்களுக்காவது அவசியம் நோட்டீஸ்கேஷன் மூலம் இதை அமல் நடத்துவதற்கு உபனே முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஸ்ரீரங்கம் முனிசிபாலிட்யிலும், திருச்சி முனிசிபாலிட்யிலும் தகராறு செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். திருச்சி நகர எல்லையிலே ரயில்வே தொழிலாளிகளும், தோல் பதனிடும் தொழிலாளிகளும் மில் தொழிலாளிகளும் வசிக்கக்கூடிய

[Sri M. Kalyanasundaram] [25th August 1955]

பகுதிகளில் இம்மாதிரி தகராறு இருக்கிறது. திருச்சிக்கு ஐந்து மைல் விஸ்திரணத்திற்குள் பொன்மலைப்பட்டி பஞ்சாயத்துக்கு உட்பட்ட கிராமங்களுக்கும் ஸ்ரீரங்கம் முனிசிபல் நகரங்களுக்கும் உடனே இந்தச் சட்டத்தை அமல் நடத்த ஆசம்பித்தால் பாதுகாப்பு ஏற்படும். ஆகவே, அந்தக் கிராமங்களுக்கும் நகரங்களுக்கும் இன்னும் சேலம், கோயமுத்தூர் போன்ற முனிசிபல் நகரங்களுக்கும் உடனே சர்க்கார் உத்தரவின் மூலம் அமல் நடத்துவதற்கான ஏற்பாட்டை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, இந்தச் சட்டத்திற்கு என்னுடைய ஆதரவையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—“ Sir, I think that the Minister is a very hard bargainer. He has not moved even an inch. He wants that a proper climate should be created before this Bill can be extended to all the municipalities. Then, does he want that there should be an actual dispute between the landlord and the tenant? If he wants that, I submit that the Tirupattur Municipality which I have the honour to represent has got that climate already. There is one house-owner who has a house by the side of a mill within the Tirupattur Municipality where there are 70 houses situate. He has already given the tenants eviction notices. Even suits have been filed and there have been complaints and counter-complaints to the Police. There is another body, by name, Vysya Sangam Trust which owns houses and house-sites wherein about a hundred tenants reside. The Trust has been increasing the ground rent from Rs. 2 a month to Rs. 25 and in one case the ground rent alone is Rs. 35 a month. Not being content with it, they demand Rs. 50 and the tenants refuse to give it. Therefore, an eviction suit has been filed and it is pending now. After the promulgation of the Ordinance, landlords are trying to evict all these tenants and create false documents to show that by the time this Bill is introduced there the actual tenant will be some benami tenant who will be obliging to them and not the real tenant. Therefore, I submit that immediately after the Bill is passed, the Hon. Minister may notify the Tirupattur municipality as the first municipality where this Bill will be introduced. I hope the Hon. Minister will oblige me at least in this respect.”

*** THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—**“ Sir, I now realize that it is not wise to yield everything at the Select Committee stage. I must reserve something to yield here. (Laughter.) I have already stated that if conditions similar to what are obtaining in Madurai and Tiruchirappalli obtain in other municipalities, then the question of notifying such municipalities may be carefully gone into and necessary steps taken. If Tirupattur also fulfils that condition, it will be notified. Before I examine all that, there is no question of obliging my Friend. It all depends upon the situation and conditions obtaining in particular municipalities. This much I can say that I shall very carefully examine the matter. In fact, I shall devote more time than I ordinarily do to this matter because so many hon. Members have earnestly pleaded for it. I shall carefully look into the matter and if the other municipalities fall within the principle I have enunciated, certainly the municipalities will be notified.”

25th August 1955]

DEPUTY SPEAKER:—"The question is—

'That the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1955, as amended, be passed.' "

The motion was put and carried and the Bill was passed.

VII.—GOVERNMENT BUSINESS.

MOTION UNDER RULE 21 (3) OF THE ASSEMBLY RULES *re* CHANGE
IN THE ORDER OF BUSINESS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, I move—

'Item No. 5 in the agenda for to-day may be taken up.' "

4.20
p.m.

The motion was put and carried.

VI.—GOVERNMENT BILLS—*cont.*

(2) THE CODE OF CRIMINAL PROCEDURE (MADRAS AMENDMENT)
BILL, 1955.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Mr. Deputy Speaker, I beg to introduce the Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill ^a 1955 and move—

'That the concurrence of the Legislative Council be obtained in setting up a Joint Select Committee consisting of 24 Members (16 from the Assembly and eight from the Council) to consider the Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1955, and that the following Members of this Assembly be selected to serve on the Committee:—

- (1) The Hon. Sri C. Subramaniam.
- (2) Sri N. Ramakrishna Iyer.
- (3) „ Y. Manjaya Shetty.
- (4) „ K. P. Kuttikrishnan Nair.
- (5) „ W. J. Fernandez.
- (6) „ S. Venkatrama Iyer.
- (7) „ P. S. Krishnaswami Ayyangar.
- (8) „ H. M. Jagannatham.
- (9) „ P. Selvaraj.
- (10) „ P. Jeevanandam.
- (11) „ K. Kunhi Mohamed Shafee.
- (12) „ V. Gopala Gounder.
- (13) „ S. P. Thangavelu.
- (14) „ S. S. Kolkebail.
- (15) „ V. R. Krishna Ayyar and
- (16) „ K. P. Gopalan.'